

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE

odbor územního plánování a stavebního řádu

Obdrží:

Dle rozdělovníku na konci rozhodnutí

Spisová značka
OÚPSŘ 117/2021 OSŘ
Číslo jednací
KULK 53637/2021 OSŘ

Oprávněná osoba/linka/email
Mgr. Pavel Sláma /485 226 689/
pavel.slama@kraj-lbc.cz

Liberec
20. července 2021

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 148 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu se odvolání fyzické osoby:

odvolání není datováno a bylo opatřeno otiskem podacího (příjmového) razítka MěÚ Tanvald s datem 4. 2. 2021, kdy odvolání bylo obsahově doplněno písemností ze dne 4. 3. 2021, v částech napadající část I. a II. výroku rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, oddělení kancelář tajemníka, sp. zn. MěÚT/23729/2019 č. j. MěÚT/00682/2021 ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, oddělení kancelář tajemníka, sp. zn. MěÚT/23729/2019 č. j. MěÚT/10469/2021 ze dne 6. 5. 2021, kdy opravné rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, datovaném dnem 28. 6. 2021 sp. zn. OUPSR 117/2021 OSŘ č. j. KULK 47848/2021 OSŘ, které je v právní moci ode dne 12. 7. 2021,

se zamítá

a části I. a II. výroku rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, oddělení kancelář tajemníka, sp. zn. MěÚT/23729/2019 č. j. MěÚT /00682/2021 datované dnem 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, oddělení kancelář tajemníka sp. zn. MěÚT/23729/2019 č. j. MěÚT/00682/2021 ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí Městského úřadu Tanvald, oddělení kancelář tajemníka, sp. zn. MěÚT/23729/2019 č. j. MěÚT/10469/2021 ze dne 6. 5. 2021, kdy opravné rozhodnutí bylo v samostatném odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, datovaném dnem 28. 6. 2021 sp. zn. OUPSR 117/2021 OSŘ č. j. KULK 47848/2021 OSŘ, které je v právní moci ode dne 12. 7. 2021, kterým bylo rozhodnuto o vyvlastnění – zřízení věcného břemene na p. p. č. [redacted] vše v k. ú. Smržovka, obec Smržovka

T +420 485 226 111 E podatelna@kraj-lbc.cz

(část I. výroku rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021) a dále o povinnostech vyvlastnítele (GasNet, s.r.o.) s vyvlastněním spojené (část II. výroku rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021), detaily blíže viz rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021,

se potvrzují.

Účastníci řízení dle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

- 1) GasNet, s. r. o., IČO: 27295567, ul. Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí n. L. (vyvlastnitel), a
- 2) [REDAKCE] (vyvlastňovaný).

O d ů v o d n ě n í

Úvodem odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, (dále jen „odvolací orgán“) v zájmu jednoznačnosti uvádí, že žádost o vyvlastnění byla na vyvlastňovacím úřadu (MěÚ Tanvald) podána dne 2. 10. 2019 (viz otisk podacího – příjmového razítka MěÚ Tanvald, kterým byla doručená žádost opatřena). Dnem 2. 10. 2019 bylo zahájeno řízení o vyvlastnění, které probíhalo dle zák. č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, (dále jen „zákon o vyvlastnění“) a současně i dle pravidel zák. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, (dále jen „zákon o urychlení výstavby“). Oba tyto zákony byly v průběhu doby měněny, kdy k dané problematice odvolací orgán dodává, že v odvolacím řízení postupoval dle předpisů v jejich znění, účinném v době zahájení řízení. Na tomto místě odvolací orgán dále v zájmu jednoznačnosti uvádí poznámku, že příslušnost Městského úřadu Tanvald k provedení vyvlastňovacího řízení a k rozhodnutí o žádosti byla dána v ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o vyvlastnění.

Městský úřad Tanvald, oddělení kancelář tajemníka, (dále jen „vyvlastňovací úřad“) vydal po provedení řízení dne 11. 1. 2021 rozhodnutí o vyvlastnění – zřízení věcného břemene na výše uvedených pozemcích v k. ú. [REDAKCE] Toto rozhodnutí (jeho výrok) vyvlastňovací úřad následně opravil opravným rozhodnutím datovaném dnem 6. 5. 2021.

Na tomto místě odvolací orgán uvádí poznámku, že v dalším textu odůvodnění rozhodnutí nebude z důvodu úspornosti uváděno katastrální území, ve kterém se pozemky (parcely) nacházejí, vždy se bude jednat o k. ú. [REDAKCE]

Proti rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 11. 1. 2021 podala odvolání [REDAKCE] (dále jen „odvolatelka“). Odvolání jako právní úkon (jednání) bylo učiněno nedatovanou písemností, která byla opatřena otiskem podacího (příjmového) razítka MěÚ Tanvald s datem 4. 2. 2021. Odvolání bylo obsahově doplněno písemností ze dne 4. 3. 2021.

V písemnosti ze dne 4. 3. 2021 odvolatelka vyslovila obavu z dotčení její studny novou stavbou plynovodu. K tomu odvolací orgán již na tomto místě uvádí, že problematiku studny, která nesouvisí s vyvlastňovacím řízením, předal písemností č. j. KULK 33452/2021 OSŘ datovanou dnem 7. 5. 2021 místně příslušnému vodoprávnímu úřadu I. stupně (MěÚ Tanvald, odbor

životního prostředí) a místně příslušnému stavebnímu úřadu (MěÚ Smržovka, stavební úřad) k posouzení. V další části odvolatelka poukázala na stávající plynovod údajně z roku 1963 (poukaz na to, že tehdy k jeho zřízení neměl být souhlas vlastníka + dotaz ohledně jeho dalšího osudu po provedení nového vtl. plynovodu). Dále byly vysloveny pochybnosti o rozsahu věcného břemene podle geometrického plánu. Odvolatelka rovněž poukázala na možné další dopady stavby na její vlastnictví (možné škody na majetku). Dále odvolatelka vyslovila pochybnosti o dostatečnosti výše náhrady (dva pozemky lze využít k zastavění) a dále vznesla úvahu o možnosti jiného trasování plynovodu. V závěru písemnosti ze dne 4. 3. 2021 odvolatelka navrhla zrušení rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 a vrácení věci zpět k novému projednání.

Vyvlastňovací úřad následně uvědomil vyvlastnítele (GasNet, s.r.o.) o podaném odvolání a vyzval ho, aby se k němu vyjádřil. Vyvlastnitel (GasNet, s. r. o.) této možnosti využil a vyjádřil se písemností ze dne 16. 3. 2021, kterou učinila zástupkyně vyvlastnítele, advokátka [REDAKCE]. V písemnosti uvedla okolnosti spojené s volbou umístění plynovodu s tím, že toto bylo řešeno s konečnou platností pravomocným územním rozhodnutím o umístění stavby, kdy odvolatelka byla účastníkem územního řízení a nevznesla v něm žádné námítky. Pokud se jedná o výši náhrady, vyvlastnitel uvedl, že to bylo objektivizováno dvěma znaleckými posudky (posudek vyvlastnítele a posudek zadaný vyvlastňovacím úřadem). Zástupkyně vyvlastnítele dále vyslovila stanovisko, že vyvlastňovací řízení proběhlo v souladu se zákonem a že byly splněny podmínky pro provedení vyvlastnění, a že i rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 bylo vydáno v souladu se zákonem. V návaznosti na to zástupkyně vyvlastnítele navrhla zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu ze dne 11. 1. 2021.

Vyvlastňovací úřad nemohl o podaném odvolání rozhodnout, a proto odvolání písemností ze dne 15. 4. 2021 spolu se spisem věci předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy jedná se o přípustné odvolání. Dále bylo zjištěno, že odvolání bylo ve smyslu ust. § 83 správního řádu podáno včas. Proto bylo možné o něm rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Ze spisu byly zjištěny tyto skutečnosti.

Dne 2. 10. 2020 byla u vyvlastňovacího úřadu podána žádost o vyvlastnění – zřízení věcného břemene. Následně vyvlastňovací úřad zajistil ocenění vyvlastňovaných nemovitostí (znalecký posudek, vyhotovený [REDAKCE] je datován dnem 29. 2. 2020). Vyvlastňovací úřad písemností ze dne 24. 6. 2020 svolal ústní jednání na den 10. 8. 2020. Dne 10. 8. 2020 proběhlo ústní jednání ve věci samé, ze kterého byl sepsán protokol. Odvolatelka [REDAKCE] se tohoto jednání nezúčastnila. Vyvlastňovací úřad po provedení vyvlastňovacího řízení a posouzení všech skutečností věci dospěl k závěru, že jsou splněny zákonem stanovené požadavky pro vydání rozhodnutí, a proto dne 11. 1. 2021 vydal rozhodnutí o vyvlastnění – zřízení věcného břemene, jakož i o dalších otázkách s tím spojených.

Proti rozhodnutí o vyvlastnění bylo podáno odvolání. Jeho obsah, jakož i úkony vyvlastňovacího úřadu, provedené po doručení odvolání, jsou uvedeny v předchozím textu.

Odvolací orgán po předložení spisu vyčkal pravomocného rozhodnutí ohledně opravy výroku rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021, kterou provedl vyvlastňovací úřad opravným rozhodnutím datovaným dnem 6. 5. 2021. Odvolatelka podala proti opravnému rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021

odvolání písemností ze dne 1. 6. 2021. O odvolání rozhodl odvolací orgán rozhodnutím sp. zn. OUPSŘ 117/2021 OSŘ č. j. KULK 47848 /2021 OSŘ ze dne 28. 6. 2021, které je v právní moci ode dne 12. 7. 2021, a to tak, že odvolání ze dne 1. 6. 2021, podané proti opravnému rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021 bylo zamítnuto a opravné rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021 bylo potvrzeno.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, jež předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, kdy věcná správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem na dodržování zákonnosti. K vadám v projednávání věci, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Pokud se jedná o obsah odvolání, odvolací orgán již na tomto místě v zájmu jednoznačnosti k němu uvádí tyto skutečnosti.

V provedeném prvostupňovém vyvlastňovacím řízení byla odvolatelka jeho účastníkem. Konání ústního jednání vyvlastňovací úřad oznámil účastníkům řízení písemností datovanou dnem 24. 6. 2020 (odvolatelce doručeno dne 8. 7. 2020), kdy ústní jednání bylo svoláno na den 10. 8. 2020. V rámci písemnosti ze dne 24. 6. 2020 vyvlastňovací úřad uvedl (druhá strana písemnosti (odvolatelka písemnost převzala, viz výše), citujeme: „Účastníci řízení mohou své námitky proti vyvlastnění a důkazy k jejich prokázání uplatnit nejpozději při ústním jednání. K námitkám uplatněným později se nepřihlíží. Zmeškání této lhůty nelze prominout.“, konec citace. Toto pravidlo je tzv. koncentrační zásadou řízení. V rámci této zásady platí, že všechny námitky lze uplatnit nejpozději při ústním jednání (do konce tohoto jednání), jinak se k nim nepřihlíží, a to z úřední povinnosti – později podané námitky jsou tedy prekludovány (promlčeny) a to se všemi důsledky z toho vyplývajícími. To platí i ve vztahu k odvolacímu řízení – viz ust. § 82 odst. 4, věta první, správního řádu, ze kterého vyplývá, že k novým skutečnostem, vzneseným v odvolání se přihlíží jen tehdy, pokud nemohly být vzneseny v rámci prvostupňového řízení.

Ústní jednání proběhlo dne 10. 8. 2020 a byl z něho sepsán protokol. Odvolatelka se jednání nezúčastnila a žádné námitky do konce ústního jednání nepodala. Odvolatelka vznesla výhrady až v odvolání (viz doplnění odvolání ze dne 4. 3. 2021). Ze strany odvolatelky tedy nebyly v průběhu prvostupňového řízení uplatněny žádné řádné námitky, v důsledku čehož obsah žádného bodu podaného odvolání objektivně nemá povahu (význam) řádného odvolacího důvodu – řádného bodu odvolání (žádná námitka nebyla řádně uplatněna v prvostupňovém řízení – viz výše). Z tohoto důvodu odvolací orgán nemohl skutečnosti, obsažené v podaném odvolání hodnotit ve vztahu k tomu, co mělo být a mohlo být vzneseno (uplatněno) v prvostupňovém řízení jako řádné odvolací důvody – řádné body odvolání a v tomto smyslu k nim tak i přistupovat (nahlížet na ně jako na řádné odvolací důvody – řádné body odvolání). Věcný obsah každého bodu podaného odvolání tak měl pro odvolací orgán povahu (význam) pouze „jiné“, či „ostatní“ skutečnosti, vzešlé v průběhu řízení. Takovou skutečnost odvolací orgán bere do úvahy (bere ji v potaz) jen s ohledem na obecnou povinnost odvolacího orgánu dohlédnout na zákonnost a věcnou správnost (myšleno v obecné rovině) odvoláním napadeného rozhodnutí jako takového. Posouzení odvoláním napadeného rozhodnutí z hlediska jeho zákonnosti a věcné správnosti je odvolací orgán povinen provést (ust. § 89 odst. 2 správního řádu) bez ohledu na obsah podaného odvolání. Tedy bez ohledu na to, zda případné odvolání má řádné odvolací důvody, či nikoliv, popř. obsahuje jen skutečnosti, jež mají význam pouze

„jiných“, či „ostatních“ skutečností, vzešlých v průběhu řízení, popř. dané odvolání např. neobsahuje žádné věcné odvolací důvody (body) – obsahuje jen vlastní učinění odvolání jako takového apod., jedná se tedy o tzv. blanketní odvolání. „Jiné“, či „ostatní“ skutečnosti s ohledem právě na jejich povahu (význam) samy o sobě obecně bez dalšího nezakládají odvolacímu orgánu žádnou povinnost ve vztahu k nim, např. provádět žádné úkony, jako v případě řádně podaných odvolacích důvodů – bodů odvolání. Z těchto důvodů za situace, kdy odvolatelka neuplatnila v průběhu prvostupňového řízení žádné řádné námitky, odvolací orgán nepřihlížel k obsahu podaného odvolání (jejich obsah nebral jako řádné odvolací důvody – řádné body odvolání, obsah podaného odvolání bral jako skutečnosti s významem pouze v úrovni jiných, či ostatních skutečností, vzešlých v průběhu celého řízení). V návaznosti na to odvolací orgán s ohledem na ust. § 89 odst. 2 správního řádu posoudil na základě předloženého spisu zákonnost a věcnou správnost rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021 jako takovou (myšleno v obecné rovině), kdy při tom vzal v potaz i „jiné“ skutečnosti, vzešlé před vydáním rozhodnutí o odvolání, které neexistovaly před vydáním prvostupňového rozhodnutí (tedy věcný obsah podaného odvolání) – viz výše.

Odvolací orgán po posouzení všech skutečností věci dospěl k jednoznačnému závěru, že v postupu vyvlastňovacího úřadu, jakož i v částech I. a II. výroku jeho rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 6. 5. 2021 (dále jen „rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021“), a to ve vztahu jak k řádným odvolacím důvodům, směřujícím proti prvostupňovému rozhodnutí (ty mohly být z povahy věci vzneseny až po vydání prvostupňového rozhodnutí), tak ve vztahu k jiným skutečnostem vzešlým v průběhu řízení (viz výše + ust. § 89 odst. 2 správního řádu) nebyla zjištěna pochybení, pro která by musel zrušit, popř. změnit odvoláním napadené části I. a II. výroku rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021. Z tohoto důvodu odvolací orgán zamítl nedatované odvolání (doručeno na MěÚ Tanvald dne 4. 2. 2021), obsahově doplněné písemností ze dne 4. 3. 2021, v části napadající části I. a II. výroku rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021, a současně potvrdil části I. a II. výroku prvostupňového rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021. K tomu je třeba připomenout, že ust. § 148 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu obecně umožňují vydání tzv. mezitimního rozhodnutí (rozhodnutí o základu věci) a rozhodnutí v části věci, kdy takto bylo možné v tomto případě rozhodnout. Základem věci je rozhodnutí o vyvlastnění – zřízení věcného břemene, na což problematika náhrady za vyvlastnění objektivně nemá žádný vliv (náhrada za vyvlastnění není hmotněprávní podmínkou pro provedení vyvlastnění). Z tohoto důvodu odvolací orgán rozhodl o odvolání ohledně vyvlastnění jako takového (viz výše).

K věci samé odvolací orgán uvádí, že zjistil, že vyvlastňovací úřad rozhodoval o vyvlastnění (mimo problematiku náhrady za vyvlastnění – to bude posouzeno samostatně) na základě podkladů, které byly zpracovány, popř. dokladovány v rozsahu postačujícím k posouzení všech otázek spojených s předmětem řízení o žádosti o vyvlastnění z hledisek daných zákonem. Tyto podklady byly ve smyslu ust. § 50 správního řádu postačující k tomu, aby bylo ze strany jak vyvlastňovacího úřadu, tak i odvolacího orgánu konstatováno, že ve vyvlastňovacím řízení byl nepochybně z hlediska potřeb rozhodování o žádosti zjištěn stav věci tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu.

Odvolací orgán rovněž dále dospěl k jednoznačnému závěru, že i správní uvážení vyvlastňovacího úřadu o věci samé, jakož i o jejích jednotlivých otázkách, řešených v částech I. a II. výroku rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021, nevybočilo z mezí a hledisek daných zákonem. V návaznosti na to odvolací orgán dospěl k závěru, že vyvlastňovací úřad správně konstatoval, že v daném případě jsou splněny podmínky pro vyvlastnění, dále že vyvlastňovací úřad správně rozhodl o rozsahu vyvlastnění atd.

Z tohoto důvodu se odvolací orgán plně ztotožnil s částmi I. a II. výroku rozhodnutí, datovaného dnem 11. 1. 2021.

Odvolací orgán dále uvádí, že rovněž dospěl k závěru, že v případě tohoto konkrétního vyvlastnění byl ze strany vyvlastňovacího úřadu ohledně vyvlastnění – zřízení věcného břemene (mimo problematiku náhrady za vyvlastnění – to bude posouzeno samostatně) splněn i obecný požadavek na proporcionalním (přiměřeném) a v rámci tohoto principu i spravedlivém rozhodování vyvlastňovacího úřadu ve vztahu ke konkrétním skutkovým a právním okolnostem daného případu, jak to vyplývá ze základních zásad činnosti správních orgánů, daných v ust. § 2 – ust. § 8 správního řádu.

Pokud jde o rozhodování správních orgánů jako takové, je třeba uvést, že každé rozhodnutí obecně musí obsahovat výrok – řešení základní otázky, která je předmětem řízení (viz ust. § 68 odst. 2 správního řádu). Dále rozhodnutí musí obecně obsahovat odůvodnění (viz ust. § 68 odst. 3 správního řádu) a konečně i poučení o opravném prostředku (ust. § 68 odst. 5 správního řádu). K odůvodnění rozhodnutí jako takovému obecně v zájmu jednoznačnosti odvolací orgán uvádí tyto skutečnosti.

Odůvodnění, včetně vypořádání námitek - výhrad, v tomto případě odvolacích důvodů (v prvostupňovém řízení odvolatelka nevznesla žádné námítky – výhrady, viz výše), obecně musí mít pro závěr, že konkrétní odvolací důvod je neopodstatněný, potřebnou podporu v odpovídající míře - kvalitě, jak to předpokládá ust. § 68 odst. 3 správního řádu, v podkladech věci (ve skutečnostech věci). K problematice odůvodnění rozhodnutí, lze obecně dále uvést, že z ust. § 68 odst. 3 správního řádu (obsahové náležitosti odůvodnění rozhodnutí) nevyplývá, že by text odůvodnění musel být květnatý, či jinak zbytnělý, popř. přehnaně perfekcionista. Jde o to, aby odůvodnění vždy obsahovalo věcné stanovisko k jádru konkrétní otázky, či jednotlivým námitkám. Z odůvodnění by mělo vyplynout vysvětlení toho, z jakého důvodu posuzující orgán veřejné moci dospěl ke konkrétním závěrům. Jedná se především o směr úvah a uvedení toho, na základě jakých podkladů (skutečnostech) bylo rozhodováno, což v řadě případů lze provést i poměrně stručným zdůvodněním, které samozřejmě musí mít odpovídající míru preciznosti. Jde o to, aby tomu, kdo se seznamuje s odůvodněním rozhodnutí, byla jednoznačně zřejmá logika uvažování posuzujícího orgánu, jeho směr apod., a to i za situace, kdy dotyčná osoba s rozhodnutím, popř. s jeho odůvodněním nesouhlasí, nebo má k němu výhrady, či prostě jen jiný názor. V této souvislosti je třeba připomenout, že správní orgán obecně při svém rozhodování může rozhodovat jen na základě zákona, v jeho mezích a způsobem stanoveným v zákoně (to platí i při hodnocení případu – věci, či jejich dílčích problematik), kdy v předchozím textu již bylo uvedeno speciálně ust. § 89 odst. 2 správního řádu (rozsah skutečností posuzovaných v odvolacím řízení).

V případě odvolání je třeba dále uvést, že to, že vyvlastňovací úřad ani odvolací orgán nepřijaly výhrady (odvolací důvody) za své a v tomto smyslu nerozhodly (např. žádost nezamítli), automaticky neznamená, že by odůvodnění rozhodnutí (prvostupňového i odvolacího) nutně muselo být nedostatečné, nepřezkoumatelné, nepřesvědčivé atd. a z tohoto důvodu např. automaticky nezákonné. Je si nutné uvědomit, že vyvlastňovací úřad má obecně právo a současně i povinnost v rámci posuzování výhrad odvolatelů (pokud byly vzneseny, v tomto případě odvolatelka – [REDAKCE] do konce ústního jednání, konaného dne 10. 8. 2020, nevznesla žádné námítky, odvolatelka se tohoto jednání nezúčastnila) nepřihlédnout k výhradám, jestliže k tomu nebyly zákonné důvody, jinak by se logicky dopustil nezákonnosti. K tomu lze poznamenat, že odvolatelka samozřejmě měla právo nepřijmout stanovisko

vyvlastňovacího úřadu k věci, obsaženém v odůvodnění rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021, byť v průběhu řízení nevznesla žádné námitky – výhrady, a mohla podat proti tomuto rozhodnutí odvolání. To také odvolatelka učinila. Tím dosáhla toho, že rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021 bylo přezkoumáno jiným subjektem (odvolacím orgánem), který toto přezkoumání provedl a rozhodl (viz výše). Odvolací orgán tak mohl učinit, jak je opět výše uvedeno, jen na základě zákona, v mezích zákona a způsobem stanoveným zákonem, který v žádném případě nesměl mít znaky libovůle, či svévole správního orgánu vůči žádnému z účastníků řízení. Pokud jde o vlastní hodnocení věci, prováděné vyvlastňovacím úřadem a odvolacím orgánem, je třeba uvést, že správní orgány toto hodnocení provádějí na základě své vlastní úvahy (ust. § 50 odst. 4 správního řádu), kdy tak nejsou vázány stanovisky účastníků řízení.

Odvolací orgán po posouzení věci dospěl k závěru, že části I. a II. výroku rozhodnutí, datovaného dnem 11. 1. 2021, jsou jednoznačně určité, konkrétní a plně vyhovují požadavkům správního řádu na výrok rozhodnutí podle zákona o vyvlastnění a dále obecného ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Pokud jde o odůvodnění rozhodnutí ze dne 11. 1. 2021, odvolací orgán uvádí, že odůvodnění tohoto rozhodnutí ve spojení s odůvodněním rozhodnutí o odvolání jednoznačně a plně vystihují všechny základní souvislosti věci.

K vlastnímu vyvlastnění jako takovému odvolací orgán uvádí konkrétně následující skutečnosti. Obsah jednotlivých podmínek vyvlastnění se obsahově navzájem prolíná, popř. se doplňuje apod. (tyto stránky věci odvolací orgán posuzoval nejen z hlediska odvolacích důvodů, ale i z hlediska obecného požadavku na dodržování zákonnosti a věcné správnosti (myšleno v obecné rovině) – viz ust. § 89 odst. 2 správního řádu).

Bylo zjištěno, že byla splněna podmínka pro vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění se provádí jen pro účel vyvlastnění, stanovený zvláštním zákonem (ust. § 3 odst. 1 – první věta textu, zákona o vyvlastnění).

Ve prospěch vyvlastnění pro předmětnou stavbu svědčí titul (důvod) vyvlastnění, obsažený v energetických předpisech. V daném případě se jedná o stavbu (zařízení) distribuční soustavy zásobování plynem, která se provozuje ve veřejném zájmu a pro kterou lze potřebná práva vyvlastnit, což vyplývá z ust. § 3 odst. 2 ve spojení s ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod. č. 1 zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích, (dále jen „energetický zákon“). Problematika zřízení věcného břemene je dále detailněji řešena v ust. § 59 odst. 1 písm. e) a odst. 2 energetického zákona, kdy další pravidla vstupu na cizí pozemky a stavby za účelem realizace činností, spojených s distribuční soustavou, jsou uvedena v ust. § 59 odst. 1 písm. f) energetického zákona.

Odvolací orgán tak ve shodě s vyvlastňovacím úřadem dospěl k jednoznačnému závěru, že tato podmínka zákona k provedení vyvlastnění byla splněna.

Dále bylo zjištěno, že rovněž byla splněna podmínka o tom, že na vyvlastnění je objektivní veřejný zájem (ust. § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění – text: „... veřejný zájem převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného“).

K tomu je třeba obecně uvést, že ust. § 2 odst. 2 písm. a) bod č. 1 a dále ust. § 3 odst. 2 energetického zákona stanoví, popř. to z nich vyplývá, že distribuce plynu probíhá ve veřejném zájmu, kdy s tím koresponduje to, že předmětný vtl. plynovod (distribuční soustava plynárenských zařízení) byl, co do nutnosti (objektivní potřeby) umístění plynovodu, trasy plynovodu, jeho kapacity apod., prověřen v územním řízení, kde se každý záměr – stavba

posuzuje komplexně a kde byla odvolatelka účastníkem řízení (proti územnímu rozhodnutí ze dne 24. 4. 2018 se neodvolala).

Uskutečnění této stavby je stále aktuální a potřebné, což je dáno tím, že péče o odpovídající infrastrukturu v území je trvalou záležitostí a je to trvale jeden z cílů a úkolů územního plánování (v rámci povinnosti zajištění harmonického vývoje území a jeho potřeb). Z toho je patrné, že v tomto případě je zjevné, že veřejný zájem je dán a že nesporně převažuje nad veřejným zájmem na nedotčení vlastnictví. K tomu je třeba dodat, že podstatou věcného břemene je položení plynárenského zařízení (vtl plynovodu) do ochranného pásma stávajícího vtl. plynovodu, čímž se funkčně nahradí stávající plynovod z roku 1963. Dopad do práv odvolatelky bude relativně malý, umístění vtl. plynovodu nebude např. v území vyložene novou zátěží, která v území např. doposud nebyla apod.

K tomu lze opět poukázat na to, že řešení umístění vtl plynovodu bylo prověřeno a závazně stanoveno pravomocným územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 24. 4. 2018 (právní moc nastala dne 3. 10. 2018).

V této souvislosti lze dále v zájmu jednoznačnosti uvést, že v průběhu doby byl vydán nový územní plán pro území města Smržovka. Zastupitelstvo Města Smržovka Usnesením č. 122/20/8 datovaného dnem 9. 12. 2020 vydalo Územní plán Smržovka, formou opatření obecné povahy č. 1/2020. Územní plán vstoupil v účinnost dnem 29. 12. 2020 (územní plán je zveřejněn na webových stránkách města Smržovka). Ve výkrese – koordinační výkres – výkres č. 1 je v místě stávajícího vtl. plynovodu tento plynovod zobrazen (stále se s ním počítá). Umístění vtl plynovodu v místě stávajícího plynovodu (dosavadní plynovod tam je cca 60 let) nesporně svou logiku má.

Rovněž byla splněna i podmínka o tom, že účel vyvlastnění, pro který má být vyvlastnění provedeno a který spočívá ve změně využití území, popř. v umístění stavby, je v souladu s cíli a úkoly územního plánování (ust. § 3 odst. 2 zákona o vyvlastnění).

Cíle a úkoly územního plánování jsou uvedeny v ust. § 18 a § 19 stavebního zákona (zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu). V jejich případě se obsahově jedná o hmotněprávní (věcné) zásady rozhodování o území (oblast tvorby územních plánů jako koncepční rozhodování o území, územní rozhodování o umístění konkrétních staveb). Na území obcí, které nejsou řešeny územním plánem, se tyto zásady uplatní v rámci územního rozhodování. Tam, kde je území konkrétní obce řešeno územním plánem, se cíle a úkoly územního plánování uplatní především v rámci procesu tvorby a vydávání územního plánu, což platilo a platí i pro územní plán Města Smržovka.

V daném případě byla předmětná stavba koncepčně zapracována v územním plánu (viz výše – územní plán počítá s předmětnou stavbou vtl. plynovodu – viz např. výše uvedený poukaz na koordinační výkres územního plánu). Konkrétní umístění stavby apod. pak bylo řešeno pravomocným rozhodnutím o umístění stavby, při jehož vydávání bylo rovněž posuzováno, zda předmětná stavba je, či není v souladu s cíli a úkoly územního plánování. Při tom se samozřejmě vychází z účinných územně plánovacích dokumentací. Ty musely být a musí být v souladu s cíli a úkoly územního plánování, kdy navíc v řízení nevzešla žádná skutečnost, která by zakládala důvodné obavy, že by tomu tak nebylo apod.

K tomu lze uvést, že pravomocné územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 24. 4. 2018 (v právní moci ode dne 3. 10. 2018) se samozřejmě zabývalo souladem stavby s cíli a úkoly

územního plánování dle tehdy platného stavebního zákona (ust. § 18 a § 19 stavebního zákona), kdy stanovisko stavebního úřadu k této problematice je obsaženo (byť je formulováno obecně) na straně 12 územního rozhodnutí ze dne 24. 4. 2018.

Z ust. § 18 a § 19 stavebního zákona, upravujících problematiku cílů a úkolů územního plánování, je patrné, že mezi cíli a úkoly územního plánování je, stručně řečeno, i zajištění harmonického využití území a zajištění jeho potřeb. Mezi to rozhodně a trvale patří a musí patřit i péče o veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu (v tomto případě jde o zařízení – stavbu distribuční plynárenské soustavy), samozřejmě v odpovídající síti plynovodů a zařízení s nimi souvisejících, jejich odpovídající kapacitě, odpovídajících provozních a bezpečnostních parametrech apod., splňující příslušné předpisy v oblasti plynárenství.

V rámci zajištění této stavby bylo dne 24. 4. 2018 vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby, kdy z toho lze jednoznačně dovodit, že předmětná stavba byla a je stále aktuální a je stále v souladu s cíli a úkoly územního plánování a je stále potřebná.

V případě podmínky pro vyvlastnění spočívající v tom, že vyvlastnění lze provést jen v nezbytném rozsahu k dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem (ust. § 4 odst. 1 zákona o vyvlastnění), bylo zjištěno, že i tato podmínka byla splněna.

Na předmětnou stavbu, jak je již výše uvedeno, bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 24. 4. 2018, kdy tímto rozhodnutím bylo s konečnou platností rozhodnuto o všech územně technických otázkách, spojených s předmětnou stavbou (např. stanovení vlastní trasy vtl. plynovodu, jeho kapacity apod.).

Ve vztahu k odvolatelce a k jejím pozemkům lze jednoznačně konstatovat, že trasování a následně umístění stavby bylo náležitě provedeno podle příslušných předpisů o územním plánování a územním rozhodování, tedy podle stavebního zákona. Tyto procesy již proběhly a byly, jak je výše uvedeno, s konečnou platností uzavřeny (ukončeny), včetně možnosti soudních přezkumů, dnes stále účinnými správními akty (územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 24. 4. 2018). Způsob, jakým byla stanovena trasa (umístění) vtl. plynovodu územím (o tom bylo rozhodnuto územním rozhodnutím) zcela objektivně vylučuje, aby takové činnosti (rozhodování o území cestou územního rozhodování) mělo v sobě znaky libovůle či svévole, jež jsou zakázané.

K tomu lze dále poukázat na to, že ust. § 59 odst. 2 energetického zákona stanoví, že omezení vlastnictví lze provést jen v úrovni věcného břemene (to bylo v tomto případě respektováno), Jeho plošný rozsah je stanoven jako plošný rozsah potrubí + ochranné pásmo, viz ust. § 68 odst. 2 energetického zákona (tam je zátěž území a tedy i vlastnictví trvalá), což je zcela postačující a v tomto smyslu se jedná o rozsah vyvlastnění, který je „nezbytný“.

Na tomto místě je třeba v zájmu jednoznačnosti upozornit na to, že provozovatel distribuční sítě – soustavy zásobování plynem má právo ke vstupu na pozemky (stavby) i mimo plošný rozsah věcného břemene (k tomu věcné břemeno nepotřebuje). Svolení ke vstupu na pozemek na místo jeho vlastníka dává přímo zákon – ust. § 59 odst. 1 písm. f) energetického zákona. Případné dopady (škody) se pak řeší podle energetického zákona, popř. podle občanskoprávních předpisů (viz zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění).

Další podmínky vyvlastnění ve vztahu k odvolatelce obsahuje ust. § 5 zákona o vyvlastnění. Jde o podmínky, kterými je preferována dohoda s vyvlastňovanou osobou v podobě obligatorní

nabídkové povinnosti vůči vyvlastňované osobě a okolností, za jejichž splnění nastupuje právní fikce o tom, že dohoda nebyla uzavřena. V návaznosti na to pak lze provést vyvlastnění (viz ust. § 3 odst. 1, poslední věta textu, zákona o vyvlastnění, se kterým souvisí ust. § 5 téhož zákona).

Odvolací orgán uvádí, že i v případě povinných úkonů před podáním žádosti o vyvlastnění zjistil, že byly splněny tak, jak to stanoví zákon o vyvlastnění, což ostatně odvolatelka nepochybnila. K tomu lze obecně uvést, že zákon preferuje dohodu mezi dotčenými stranami. Na druhou stranu je však nutné počítat i s možností, že k uzavření dohody nedojde, protože k dohodě nelze nikoho nutit, ani vyvlastnítele. Jedná se o to, že mezi základní svobody každého patří nesporně i svoboda nepřijmout návrh druhé strany. Proto ani s ohledem na tuto skutečnost pravidla o prokázání pokusu o dohodu mohou mít spíše formální význam, protože, jak je výše uvedeno, k dohodě nelze nikoho nutit. I s ohledem na tuto skutečnost také právní řád ČR musí počítat s tím, že o vyvlastnění musí rozhodnout orgán veřejné moci. Za tím účelem byla stanovena pravidla o vyvlastnění v zákoně o vyvlastnění, popř. v dalších předpisech (tam jde spíše o stanovení vyvlastňovacích důvodů – titulů) k zajištění seriózního a objektivního posouzení a rozhodování v těchto věcech. Návrh dohody byl odvolatelce doručen a po doručení 90 dnů nebyl z její strany přijat (akceptován). V návaznosti na to mohl vyvlastnitel dne 2. 10. 2019 podat žádost o vyvlastnění tak, jak to bylo z jeho strany učiněno.

Další problematikou, spojenou s vyvlastněním, je otázka náhrady - viz ust. § 24 odst. 2 zákona o vyvlastnění, která je podrobněji upravena v ust. § 10 - § 14 zákona o vyvlastnění.

K tomu odvolací orgán uvádí, že základem věcného posouzení této stránky věci jsou oceňovací předpisy – zák. č. 151/1997 Sb. a prováděcí vyhl. č. 441/2013 Sb. a na jejich podkladě vypracovaný odpovídající znalecký posudek. Avšak s účinností od 1. 1. 2021 byly oceňovací předpisy změněny, a proto je nutné provedené ocenění aktualizovat. Do doby jejich aktualizace (to se v současné době zajišťuje) nelze tuto stránku věci objektivně posoudit, natožpak o ní rozhodnout. Po zajištění – doplnění potřebného podkladu odvolací orgán rozhodne i o této stránce věci.

Pokud jde o obsah odvolání (písemnost – doplnění odvolání ze dne 4. 3. 2021), pak k němu odvolací orgán vedle výše uvedeného dále uvádí tyto skutečnosti.

V písemnosti ze dne 4. 3. 2021 odvolatelka vyslovila obavu z dotčení její studny novou stavbou plynovodu. K tomu odvolací orgán již v předchozím textu uvedl, že tuto problematiku, která nijak nesouvisí s vyvlastněním, kdy navíc odvolatelka toto neuplatnila ani v územním řízení, ani ve vyvlastňovacím řízení (do konce ústního jednání, konaného dne 10. 8. 2020), předal stavebnímu úřadu (MěÚ Smržovka) a vodoprávnímu úřadu (MěÚ Tanvald) jako příslušným úřadům k vyřízení. K tomu lze poznamenat, že o této stránce věci ví i vyvlastnitel a je na něm, aby v území on, popř. jím sjednaný stavební podnikatel (stavební firma) si počínali s potřebnou opatrností, aby nevznikly škody apod.

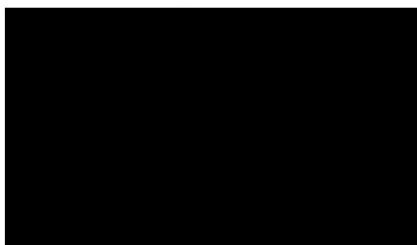
Pokud se jedná o stávající plynovod z roku 1963, pak tato stavba byla ve své době umístěna a provedena dle tehdy platných předpisů (např. energetický zákon č. 79/1957 Sb.). Tyto procesy již v minulosti proběhly, byly s konečnou platností uzavřeny a nelze se k nim vracet. Stávající plynovod má svého vlastníka a je na něm, jak rozhodne o jeho osudu. To není předmětem vyvlastňovacího řízení. Pokud se jedná o územní (plošný) rozsah věcného břemene, pak ten je dán ochranným pásmem dle ust. § 68 energetického zákona (viz výše), kde je „trvalá zátěž“ vlastníků pozemků. Tím je dána nezbytnost (jeho konkrétní rozsah) plošného rozsahu věcného

břemene. Při tom je třeba současně mít na paměti to, že oprávnění provozovatele distribuční soustavy plynu ke vstupu na pozemek je dáno přímo zákonem (sám zákon k tomu dal souhlas za vlastníky pozemků, popř. staveb) i mimo plošný rozsah věcného břemene – viz ust. § 59 odst. 1 písm. f) energetického zákona s tím, že pokud by došlo ke škodě a to i na ploše věcného břemene, řešilo by se to podle energetických předpisů, popř. dle občanského zákoníku, viz výše. Ale to nelze předjímat. Problematika náhrady za vyvlastnění bude posouzena po doplnění podkladů (viz předchozí text). K úvaze o jiné trase vtl plynovodu odvolací orgán uvádí, že tato stránka věci není předmětem vyvlastňovacího řízení. Využívání území je koncepčně řešeno územním plánem města Smržovky. Územní plán nadále počítá se zásobováním plynem tímto plynovodem, trasovaným v místě stávajícího plynovodu (nepočítá s jeho vymístěním, ani s jeho přeložkou apod.). Projednávání územního plánu (současný územní plán je z prosince 2020) se mohl zúčastnit každý s tím, že, jak bylo zjištěno, že nikdo nepožadoval např. přemístění plynovodu atd. a ani se to neprověřovalo z hlediska např. proveditelnosti, dále možných celkových dopadů do území. Jak je výše uvedeno, umístění vtl plynovodu vedle stávajícího má svou logiku, je šetrnější k území, bude mít návaznost na již existující navazující plynárenská zařízení, vybudovaná v území za desítky let. To je zcela diametrálně odlišná situace od plynofikace např. Frýdlantska (cca před 25 lety), kdy se tam budoval stl. plynovod. V daném území nikdy před tím plynovod nebyl (i v případě CZT panelových domů v dané oblasti se zásobování teplem řešilo dovozem mazutu, popř. lehkých topných olejů do místních kotelen), a proto tam bylo možné uvažovat o alternativách tras plynovodu, Byly dvě hlavní alternativy. První vedla z Frýdlantu přímo na N. Město p. S. Druhá vedla z Frýdlantu na N. Město p. S. přes Raspenavu a Hejnice – tato alternativa byla nakonec vybrána). K poukazu na to, že pozemky odvolatelky jsou určeny k zastavění, lze uvést, že skutečnost, že konkrétní plocha je určena územním plánem k zastavění automaticky neznamená, že lze na něm stavět. K tomu je zapotřebí nejprve územní rozhodnutí o umístění stavby. Žádné takové rozhodnutí, popř. rozhodnutí, které by bránilo stavbě vtl plynovodu, není, a proto tento poukaz nebyl překážkou provedení vyvlastnění.

Na základě těchto skutečností bylo rozhodnuto, jak je výše uvedeno.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Zdeněk Hlušík
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Rozdělovník (doručí se do vlastních rukou):

Doručí se do vlastních rukou:

- GasNet, s. r. o., IČO: 27295567, Klíšská 940/96, Klíše, 400 01 Ústí n. L.
doručí se zástupci: advokátka [REDACTED]
[REDACTED]
- [REDACTED]

Dále obdrží:

- Městský úřad Tanvald, odd. kanceláře tajemníka
(vyvlastňovací úřad)
- Katastrální úřad pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Jablonec n. N.